עירין קדישין תליתאה — בא

לפ' בא

ויאמר ד' אל משה בא אל פרעה וגו' כתיב שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה כי ראשית הכל צריך איש ישראל להאמין באמונה שלימה שהכל בהשגחה פרטית טו"ר הכל היא מראשית המחשבה הנקרא מ"י וזוהי החילוק בין צדיק לרשע שהרשע אינו מאמין כלל בהשגחה פרטית רק תולה הכל במקרה וסבה ובטבע כשהקב"ה משפוע להם טובה המה יותר מתגאים ויותר מתרחקים מהקב"ה באמרו כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה ולא ד' פעל כל זאת כש"כ כי גוי אובד עצות המה ואין בהם תבונה אבל לא כאלה חלק יעקב איש ישראל כשהקב"ה מטיב עמו ומשפיע לו טובה צריך לשבר לבבו כמש"נ ביעקב אע"ה קטנתי מכל החסדים פי' ע"י החסדים נעשה קטן ושפל בעינו ונשבר לבו בקרבו ואם ח"ו איזה רע נגעה בו בל יתלה במקרה וסבה וטבע רק ידע שהכל היא מאת השי"ת המנהג עולמו בחסד כי הטבע בגי' אלקי"ם וזהו מי ברא אלה וזהו סוף מעשה במחשבה תחלה וכשמאמין כ"ז באמת שהכל הוא מאת הקב"ה כל הפרטים מטוב ועד רע ח"ו ואין אדם נוגע במה שמוכן לחבירו בזה מפריד הטוב מהרע שבכל גשם וטבע וזה עת אשר ישלוט האדם באדם לרע לו היינו אחר הבירור והרשע הוא להיפך כיון שתולה הכל במקרה וטבע בזה מברר הרע מטוב ולוקח לעצמו כל הרע, כאן שתק מעט, ואמר ואתה מחי' את כולם אומר אני שזהו בחי' נרגן מפריד אלוף שהפריד מי מאלה ואמר מי ד' אשר אשמע בקולו וזשה"כ ויאמר ד' אל משה בא אל פרעה ופרש"י והתרה בו כי אני הכבדתי וכו' למען שיתי אותותי אלה בקרבו היינו אותיות אלה עם מ"י כמש"כ מבטן מ"י וכו' היינו שידע שטבע הוא אלקי"ם והכל בהשגחה פרטית וע"י אמונה זו נעשה הבירור הגמור הטוב מהרע ונעשה הכל טוב, ואח"ז אמר בפ' זו מדבר בפסח ופ' בשלח מדבר משביעי של פסח, ופ' יתרו - והמתין מעט ואמר פ' בא בשלח ויתרו הם פסח וז' של פסח ושבועות. סליק.-